

Bramsen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) fremdrog en Sag, som har interesseret mig ikke saa lidt. Anledningen er et Andragende, der blev indleveret til Regering og Rigsdag i Fjor fra en Krigsinvalid, som havde mistet sin Pension, fordi han i sin Tid havde gjort sig skyldig i et Bedrageri, og som, da han 10 Aar efter havde faaet Gresoprejsning, ikke kunde faa den igen. Den højt-ærede Minister har svaret, at denne Mand ikke havde været ganske afstaaren fra at faa Hjælp, idet Centralkomiteen havde bevilget ham 90 Kr. om Aaret, og i indværeende Aar havde forhøjet det til 120 Kr., saaledes forstod jeg den højtærede Minister. Jeg vil i den Anledning bede det Udvalg, der kommer til at behandle denne Sag, om ikke ved den af Finansministeren givne Oplysning at lade sig afholde fra at tage under Overvejelse, om man alligevel ikke bør stoppe det Hul — hvis man lige som jeg finder, at det er et Hul i den gældende Lovgivning —, at en saadan Mand ikke faar sin Pension igen, naar han har faaet Gresoprejsning. For mit Vedkommende opfatter jeg det saaledes, at han i Virkeligheden aldrig skulde have mistet den. Jeg ser ikke rettere, end at denne Mand er bleven straffet to Gange, idet han først afføner Straffen for et Bedrageri, han havde begaaet — jeg tror ved en Hestehandel — og saa for hele Livet mister sin Pension fra Staten. Der kan imidlertid være forskellige Meninger derom, der er allerede udtalt afvigende Meninger i den Henseende, og jeg skal ikke sige, at min Opfattelse er den rigtige, nemlig at de to Ting slet ikke have noget med hinanden at gøre: Invalidpensionen og den af vedkommende paadragne og af ham affønedes Straf. Men naar jeg har denne Opfattelse, maa det i endnu højere Grad være mig imod, at han endogsaa efter at have faaet Gresoprejsning ikke kan komme igen til Nydelsen af den ham tillagte Pension. Naar det er oplyst af den højtærede Finansminister, at han gennem Centralkomiteen har faaet 90 Kr. om Aaret, vil jeg sige, at jeg betragter denne Understøttelse som noget, der er ydet ham netop i Genhold til den Forhandling, der fandt Sted her i Salen. Den paagældende Invalid har indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag, dette Andragende har Finansudvalget undergivet en omhyggelig Prøvelse og har gjort en Indstilling, derom til Ministeren, og der udspandt sig saa en Diskussion om dette Punkt. Denne Diskussion sendte jeg den paagældende Andrager, og i den fandtes en

Genstilling til ham om at søge Centralkomiteen, af hvis Bestyrelse jeg iøvrigt selv er Medlem. Det har han gjort, og han har faaet Understøttelse, men mine Herrer, tør vi derfor regne paa, at det i kommende Tilfælde vil gaa ligesaa? Det tør vi ikke, det er ikke sikkert, at et senere Andragende faar den forholdsvis gode Stæbne, som dette Andragende fik, og det er ikke sikkert, at Centralkomiteen har noget eller vil give noget. Jeg vil anmode det eventuelle Udvalg om naar det forholdsvis tilfredsstillende, som den højtærede Finansminister har oplyst med Hensyn til denne enkelte Mand, alligevel at tage under Overvejelse, om vi ikke bør sørge for, at en saadan Invalid, som har faaet Gresoprejsning, atter kan indtræde i Nydelsen af sin Pension, for saa vidt man ikke vil gaa saa vidt, som jeg mener, at man burde gaa, nemlig, at man lod Straffen og Forfølelsen følges ad og ophæve hinanden, men ikke tillige ophæver den ham som Krigsinvalid tillagte Pension. Hvis man altsaa ikke mener at kunne gaa saa vidt, bør man i alle Tilfælde gaa saa vidt, som det ærede Medlem for Ribe (Bust) foreslog. Han var moderat i den Henseende, idet han kun tog Ordet, for at en saadan Invalid, som har faaet Gresoprejsning, fremtidig kunde faa Pension og ikke blev henvist til en mere eller mindre usikker Understøttelse andetsteds fra. Den burde han i øvrigt heller ikke have, hvis han virkelig har været uværdig til den. Allerede i Finansministerens trøstende Udtalelse om, at han har faaet Understøttelse, ligger der fra den højtærede Ministers Side en Tilkendegivelse af, at han ikke har anset denne Mand for uværdig til Understøttelsen. Og har han ikke været det, saa vilde den naturlige Maade at ordne den Sag paa være den, at han indtræder i sine gamle Rettigheder, naar han har faaet Gresoprejsning, for saa vidt det ærede Udvalg ikke maatte finde Anledning til at gaa endnu videre. At jeg i øvrigt varmt anbefaler det foreliggende Lovforslag og er overbevist om, at mine Meningsfæller i suldt saa høj Grad som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) ere Venner af denne Lov, behøver jeg næppe at tilføje.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.